

troer, at denne Bestemmelse burde forandres. Der er stillet et Underændringsforslag til mit Forslag, hvorefter den Passus: „Bylles det ikke at tilveiebringe nogen Overenskomst, afgjøres Sagen ved Lov“ skulde udgaae. Jeg har ikke Noget at erindre imod, at dette Underændringsforslag vedtages.

Ordføreren: Vi have ikke kunnet tiltræde dette Forslag, fordi det forekom os ikke at kunne gaae an at behyrde Lovgivningsmagten med at give en Lov om Afsløsningssummen for en enkelt Commune, især naar det saa skulde forbeholdes Communerne at kunne vægre sig ved at gaae ind paa Afsløsningen.

Stuel: 3 Medlemmer af Udvalget i Foræning med mig have stillet det Endringsforslag til Paragraphen, som den nu foreligger, begrundet paa Udtalelser af den ærede Minister ved den foregaaende Behandling, og hvorefter Indbetalingen af Erstatningssummerne for Offer og Accidenter skulde indflyde i Lønningsfonden igjennem vedkommende Amtstue, og hvorved tilige udtales, at Lønningsfonden ubbetalte Afsløsningssummen til Præsterne med de samme Beløb, hvormed de ere modtagne. Dernæst have vi troet, at burde optage igjen det Forslag, der blev forkastet ved Sagens forrige Behandling, der bestemmer, at naar Forholdet engang er ordnet for en Communes Vedkommende, kan der ikke vendes tilbage til det tidligere Bestaaende, og at naar Halsbelen af Landets Communer have faaet Afsløsning, kan det ved kongelig Resolution paahydes, at Afsløsning ogsaa skal finde Sted for de andre. Vi troe at kunne finde en Retserdiggjørelse for, at vi have gjenoptaget Forslaget her, i den Afstemning, der fandt Sted ved Sagens forrige Behandling, da det faldt med lige mange Stemmer for og imod.

Med Hensyn til Ministerens Forslag skal jeg tillade mig at høre et Par Bemærkninger i Korthed. Jeg seer ikke, at Sogneforstanderskaberne have Noget med denne Sag at gjøre; jeg troer ikke, at de ere Organer for Menighedernes i Sager af denne Natur. Jeg finder det ikke rigtigt, at Ministeren forbeholder sig at bestemme Afsløsningssummen efter Gjennem-

snit af Aarene 1855 til 1859, uden at tage andre Hensyn, og jeg anseer det uheldigt at foretage en Afsløsning i det Enkelte, uden at arbejde til et bestemt Maal for Afsløsningssummen i det Hele. Jeg seer ikke rettere, end at hvis Afsløsningen skal fremmes paa denne Maade, hvad jeg forøvrigt nærer nogen Tvivl om at ville skee, kunde det komme dertil, at Offer og Accidenter til Slutningen vare blevne afløste med en fast Skat, der overgik Beløbet af den uvisse og usikre Ydelse. Derfor Udvalgets Fleertals Underændringsforslag paa Bladet 61 vedtages, saa strander Afsløsningen, naar der ikke tilveiebringes Overenskomst mellem Ministeren og paagjældende Autoriteter. Forkastes Fleertallets Forslag, og den omhandlede anden Passus i Ministerens Udkast bliver staaende, fremkommer det beshynderlige Resultat, at Lovgivningsmagten sættes i Bevægelse, hver Gang Ministeren og Autoriteterne ikke blive enige om Afsløsningssummen for en enkelt Commune, og det endda uden at dermed er opnaaet Afgjørelse; men det vil derefter beroe paa vedkommende Commune, om den vil bruge Loven eller ikke.

Der er en Bestemmelse i Slutningen af den ærede Ministers Forslag, der ikke er mig klar. Det hedder nemlig, at det til Afsløsningsnummer medgaaende Beløb skal paalignes de Offerpligtige efter Formue eller Leilighed i Forbindelse med de andre communale Skatter, der lignedes paa samme Maade, saaledes at alle de for saadan Ligning gjældende Regler komme til Anvendelse herpaa. Men nu er det Tilfældet (jeg troer ibetmindste med Bestemthed, at det er saa), at ingen andre communale Byrder paalignes paa Formue eller Leilighed, hvormed de lignedes paa Formue og Leilighed og Hartkorn. Derfor nu Meningen er, at Afsløsningssummen skal lignedes i Overensstemmelse hermed tillige paa Hartkorn; anseer jeg det for en Feil. Offerydelsen er en heel personlig Ydelse, der ikke har med Hartkornet at gjøre. Den, der har Hartkorn i en anden Commune, end den, hvori han boer, bærer dog neppe offret af dette Hartkorn. Jeg tilstaaer imidlertid, at jeg ikke veed, om denne er den rette Fortolkning af den omhandlede Passus, der er mig aldeles uklar.